

HIGGINS:

Bostadsproblem

Till sist några ord om en person som, enligt vad han säger, högst motvilligt tar i anspråk en nyrenoverad bostad i centrala Stockholm. Staten köper Sagerska palatset för 45 miljoner kronor och bygger om det till bostad för statsministern. Skall man döma av Ingvar Carlssons uttalande i radio har en mer motvillig hyresgäst väl aldrig släpats till någon bostad i detta land, åtminstone inte till något palats, sedan Erik XIV spärrades in på Gripsholms slott.

Ingvar Carlsson var engagerad i förhandlingarna med säljaren, Sagerska stiftelsen, och hade lätt kunnat avstyra affären. Det gjorde han inte. Men när affären väl var i hamn, då anlade statsministern en min av beklagande.

Intervjuad i radio säger Ingvar Carlsson: —Av säkerhetsskäl får jag inte bo i min egen bostad ute i Tyresö och det kan man inte räkna med, under överskådlig tid, att Sveriges statsminister kan göra, och det är naturligtvis beklagligt. Det är väl det alla helst skulle vilja, att bo med sina egna möbler och där man har sina böcker och sina grejor. Men det är klart: skall man ändå bo på det här sättet, så är det viktigt att barnfamiljer kan bo där och att det fungerar på ett någorlunda rationellt sätt.

Statsministerns motvilja tycks till viss del vara betingad av ett missförstånd. Han lever i tron att den som flyttar in i en tjänstebostad inte skulle ha någon möjlighet att ta med några egna möbler eller ens böcker eller "egna grejor".

Statsministern tror tydligen att han om

något år skall ta Sagerska palatset i besittning och där finna att Bostadsstyrelsen fyllt såväl bokhyllor, garderober som badrumsskåp. Om han upplyses om att så inte kommer att vara fallet, utan att han får medföra personliga tillhörigheter i det nya boet, kommer han kanske att bli mindre ogint inställd.

Men varför tvinga en person att mot sin vilja ta i anspråk en bostad som andra med glädje skulle flytta in i? Säkerhetsåtgärder kring terrasslägenheten i Tyresö kostar pengar. Men en uthyrning av Sagerska palatset till marknadshyra skulle säkerligen inbringa tillräckligt med pengar för detta ändamål. Sverige skulle därmed få två nya sevärdheter: den bostad i Tyresö som för landets statsminister är så kär att han inte vill lämna den, och det palats i huvudstadens centrum som han ratat och som uthyres till högstbjudande i avvaktan på att landet får en ny statsminister.

Om, mot förmodan, ingen skulle svara på en annons om Sagerska palatset under "Uthyres", får väl finansmannen Tomas Fischer tillfrågas. Han ställde ju, på begäran av Ebbe Carlsson, upp för att i nationens intresse finansiera hyreskostnaden för en lya som sedan inte kom att tas i anspråk. I Sagerska palatset skulle Tomas Fischer själv kunna bo. Väljarna skulle sedan i valrörelsen 1991 få ännu en fråga att ta ställning till: skall Sverige få en ny statsminister och därmed också en svensk motsvarighet till "10 Downing Street" eller skall detta provisorium bestå?